

Glem alt om rationel tænkning de næ

'Sisters Academy – The Boarding School' er en 24 timer lang legende og generøs oplevelse. Her lukkes ned for det rationelle og op for sanseligheden og æstetikken i en totalperformance, der er krævende og utroligt vellykket

Af Anna Vestergaard Jørgensen

På Den Frie er der for tiden ikke de åbne adgangsforhold, som man normalt møder på kunsthallen ved Østerport. Vil man besøge Sisters Academy, kræver det nemlig en billet, et indskrivningsbrev og ikke mindst 24 timer revet ud af kalenderen for at kunne tjekke ind på denne dekadente kostskole. Selv når man så står på dørrinnet i det påkrævede sorte tøj og med en gammel kuffert, mens spænding og nervøsitet pumper rundt i kroppen,

er det ikke nok bare at åbne døren og gå ind. For at komme ind til skolens reception med smukke blå vægge og guldmønstret væg-til-væg tæppe skal man banke på døren. Måske er der en, der banker igen indefra. Måske skal man banke igen. Et lille æg i marmor bliver måske trillet ud fra døren, eller en fjer pirkes ud af sprækkerne i den gamle dørkarm. Ritualer virker til at ændre sig en smule fra gang til gang alt efter den aspirerende elevs egne reaktioner; legen er i gang, og de næste mange timer opstår tvivlen ofte: Performer jeg rigtigt?

For der er nemlig ikke tale om et decideret rollespil, hvor nogen fortæller dig, hvem du skal være – det er op til dig selv. Måske finder man ligefrem ind til sit 'poetiske selv' under en af de mange sessions. I de dunkle rum, indrettet med smukke, tunge gardiner, glimtende lysekroner, velour og spejle i metervis, blandt akademiets personer er intet helt som verden udenfor – her er der ikke historie og rationel tænkning på skemaet, men æstetik og sanselighed.

I virkeligheden ville det ikke hedde '24 timer' på Sisters Academy, men 'infinity magnet hours', for talsyste-

Inden jeg tjekkede ind, var det, jeg var mest nervøs for, at mine egne grænser skulle udfordres og overskrides

Døgnet på Sisters Academy er en øvelse i ekstremt nærvær og opmærksomhed.

Foto: Diana Lindhardt

nærvær og opmærksomhed. Langt de fleste af de klasser, jeg deltog i, var forskellige udgaver af meditationer eller øvelser i mindfulness, men uden at det føltes anstrengt eller påtrængende. I virkeligheden var flere af klasserne en udfordring af ked-somhed, som når vi hos 'The Gardener' brugte, hvad der må have været en halv time, på at stå med en kæp i hånden og mærke dans materialitet, prøvede dens balance af.

Kedsomheden blev på sin vis et frirum, og der er måske noget om, at det er sundt at kede sig. Det ekstreme nærvær gælder på akademiet også de mange mennesker, som man lever tæt med i de 24 timer – elever så vel som lærere. Det nærvær kom især til udtryk i aftensamlingen på dag et, hvor elever og lærere i hver deres cirkel uendeligt langsomt drejede rundt uden at sige noget, mens man holdt øjenkontakten med personen foran, indtil denne langsomt forsvandt og et nyt par øjne mødte ens blik. Det kan måske lyde frelst (og hvis man er den generte type også ret forfærdeligt), men det er vildt, hvor intensiv sådan en øvelse er, når man normalt lever i en virkelighed, hvor al opmærksomhed forsvinder ind i en computer eller ned i en telefon.

Et generøst grænseland

Sisters Academy er på alle måder et grænseland. Projektet befinder sig i skellet mellem performance, teater, læring og aktivisme. Akademiet lærere var ikke som karikerede roller, men de mange scenetæpper i de fleste rum understregede alligevel det teatraliske ved projektet. Inden jeg tjekkede ind, var det, jeg var mest nervøs for, at mine egne grænser skulle udfordres og overskrides; men selv om det ville være løgn at sige, at det for eksempel ikke var tenderende til stærkt ubehageligt (for mig) at skulle danse fejende og frie penselstrøg med hele kroppen på de mere fysiske klasser (gisp), så føltes det samtidig utroligt trygt at være på akademiet.

Overordnet set er Sisters Academy et meget generøst og gennearbejdet projekt. Der er ingen af performerne, der lader til hellere at ville være et andet sted. Der er ikke et hjørne, der er glemt i indretningen. Alle overgange mellem udenfor og indenfor, mellem klasser, inden måltider, er gennemtænkt med simple, men virksomme ritualer. De enkelte underviseres atelierer er indrettet med den største sirlighed og afspejler deres forskellige personligheder og kunnen.

Samtidig viser Sisters Academy, hvad der kan lade sig gøre inden for kunstens rammer, når der arbejdes

engageret, når der bruges god tid, når forskningen er med (akademiet er en del af den kunstneriske leder Gry Worre Hallbergs ph.d.-projekt på Københavns Universitet), og når fondene bakker op. Sisters Academy på Den Frie er nemlig blandt andet realiseret med rundhåndede midler fra Bikubenfondens Visionspris, der hvert år uddeles til en visionær udstillingsidé.

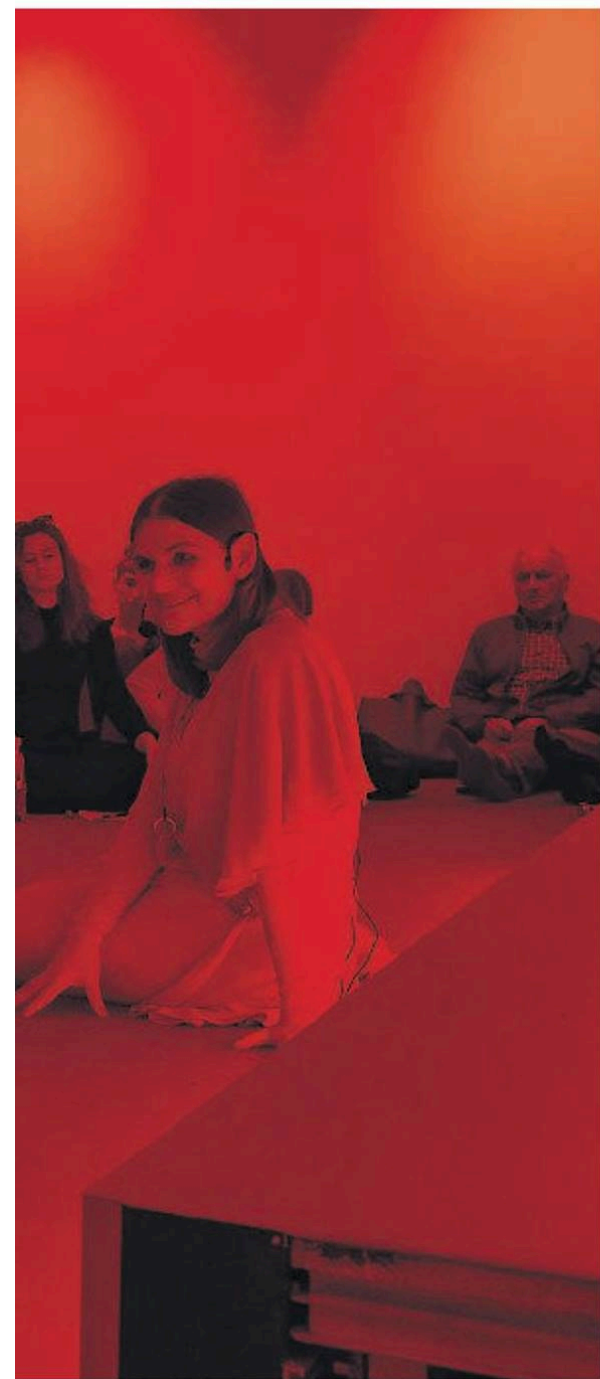
Det er selvfølgelig ikke alle kunstoplevelser, der er som Sisters Academy, for heldigvis kan udstillinger mange forskellige ting – også favne det rationelle og introverte eller de mindre udmattende oplevelser – men akademiet er et eksempel på, hvordan kunsten og kunstinstitutionerne kan skabe alternative læringsrum for voksne såvel som for børn. Langsommeligheden, nærværet, æstetikken, sanseligheden, utilpasheden, kontroltabet – alt det, som museumsrummet normalt kan, sættes her på spidsen, uden at det bliver overdrejet. Det er en både om-

sorgsfuld og kærlig gestus, når man som besøgende bliver taget hånd om i en kunstoplevelse, der varer så lang tid.

Og selv om det sikkert ikke er for alle, så vil de, der finder vej til akademiet, uden tvivl få en stor oplevelse. Bagsiden er selvfølgelig, at den nu helt udsolgte kostskole ikke kan besøges af alle, der måske gerne ville; men forhåbentligt vil nogle af erfaringer, som elever såvel som lærere drager sig undervejs, komme til at leve videre inden for og uden for rammerne af dette pionérprojekt.

kultur@information.dk

'Sisters Academy – The Boarding School'. Den Frie Udstillingsbygning. Indtil den 18. oktober. Læs mere om Sisters Academy og de tidligere versioner af skolen på sistersacademy.dk

ste 24 timer

met er lavet om, og sproget er engelsk. Begge dele er utroligt simple, men ret virksomme greb. Med de nye 'tal' forsvinder tiden næsten helt, den bliver noget, man skal gøre sig umage for at forstå (iPhones og andre personlige ejendele er selvfølgelig ikke tilladt på skolen). Og med engelsk som eneste fællessprog bliver det understreget, at her er reglerne anderledes end på den anden side af døren – og gæster fra udlandet kan også være med.

Det er nu ikke, fordi der bliver talt meget på Sisters Academy. Kvinden med marmoræggen, der

omsider fnisende åbner hoveddøren, tager fingeren tyssende op til munden og bruger kun tegnsprog. Indenfor taler de hvidklædte receptionister kun hviskende, mens man får udleveret informationspapirer, et identitetskort og en personlig notesbog – alt sammen elegant i sort eller hvidt og med guldskrift. Receptionen er langt fra det eneste sted på akademiet, hvor der ikke tales, og hele morgenmadsen på dag to bliver indtaget i en beordret og befriende komplet tavshed.

I det hele taget er døgnet på Sisters Academy en øvelse i ekstremt

Hvad gør kunst på hospitaler?

**9. september 2017
– 1. april 2018**

kos
museum for kunst
i det offentlige rum
– museum of art
in public spaces
kos.dk

Nørregade 29
DK 4600 Køge
+45 5667 6020

40 min fra
Københavns
Hovedbanegård

Tirsdag til søndag 11-17.
Torsdag 11-21.
Mandag lukket

kos.dk
#koesmuseum
[koesmuseum](https://www.facebook.com/koesmuseum)